

at omfatte det Tilfælde, at det ikke er en af Besætningen, men en Passager, der er forulykket paa Reisen. Jeg skal yderligere i Forbindelse hermed gjøre en lille Bemærkning med Hensyn til sidste Membrum i § 4, hvor der staar „hvorvidt Undersøgelsen bør fortsættes og henvises til Paakjendelse af vedkommende Ret“. Det bør vistnok rettere hedde „hvorvidt Undersøgelsen bør fortsættes, og Sagen henvises til Paakjendelse“; thi det er jo ikke Undersøgelsen, der skal paakjendes, men selve Sagen. Iøvrigt vilde der i og for sig ikke være Noget til Hinder for at lade Ordene „hvorvidt Undersøgelsen bør fortsættes“, udgaa, saa at der kom til at staa „hvorefter Sagen henvises til Paakjendelse af vedkommende Ret“, idet, som bekiendt, vedkommende Autoritet, der har at tage Bestemmelse om Sags Anlæg, naar den ikke finder Sagen tilstrækkelig oplyst, kan vise den tilbage til yderligere Undersøgelse. — Jeg skal dernæst gjøre et Par Bemærkninger til § 25, den nye § 26. Det til denne Paragraf stillede Vædringsforslag gaar ud paa, at der ved Skib i denne Lov skal forstaaes alle Fartøier, som ikke ifølge Lov af 13de Marts 1867 § 2 ere umtagne fra Bestemmelserne om Registrering og Nationalitetscertifikat. Det vil med andre Ord sige, at Loven ikke skal komme til Anvendelse paa Skibe under 20 Kommercelaster, som alene fare i indenriglig Fart. Jeg antager, at dette Vædringsforslag er foranlediget ved de Bemærkninger, der fremkom under 1ste Behandling om, at det kunde være efter Omstændighederne meget trykkende for Skipperne af slige smaa Fartøier, som ere baade Skib og Ladning, at de skulde være pligtige til at foretage en Anmeldelse og lade optage Søforklaring. Jeg antager, at dette er Grunden til, at Vædringsforslaget er stillet. Forsaavidt billiger jeg det ogsaa. Der er vistnok god Grund til at lette Gierne af smaa Skibe med Hensyn til de herhenhørende Udgifter. Jeg skal imidlertid henlede Opmærksomheden paa, at Bestemmelsen vistnok faar en noget videregaaende Anvendelse, end man i Virkeligheden har tilsigtet. Naar nemlig Skipperen paa et saadant lille Skib af en eller anden Grund, ffjænder han altsaa ikke er nødsaget til at optage Søforklaring, bestemmer sig til at lade optage en saadan, f. Ex. fordi hans Skib er strandet, har lidt større Havari eller er kommet i Kollision med et andet Skib, kan det dog ikke være Udvil underkastet, at der ved denne Søforklaring ogsaa bør tildrages de to søyndige Mænd, en Tiltagelse, som ikke vil medføre særlige Udgifter for ham. Ligeledes vil det ogsaa, naar der i Anledning af et saadant Skibs Stranding eller andet Ulykkestilfælde maatte være Grund til at indlede kriminel Undersøgelse, være i Konsekvens med Lovforslaget, om der tildrages to søyndige Mænd. Imidlertid kan jeg ikke skjønne Andet, end at, saaledes som Vædringsforslaget er affattet, — idet det altsaa gaar ud paa, at Loven ikke finder Anven-

delse paa disse Skibe, — vil deraf være en Konsekvens, ikke blot at Skipperen fritages for at foretage denne Anmeldelse og lade optage Søforklaring, men at ogsaa de søyndige Mænd ikke blive at tiltage ved de Søforklaringer, Skipperen lader optage, eller de Søforhør, der foranlediges ved en Ulykke, der har ramt hans Fartøi. Dette har utvivlsomt ikke været Udvalgets Mening. Imidlertid kan jeg ikke skjønne Andet, end at det vil være Konsekvensen af Vædringsforslaget, saaledes som det foreligger. Skulde jeg have Ret i denne min Opfattelse, vil der være god Grund til ved 3die Behandling at forandre Forstriften, saaledes at den kom til at lyde paa, at Bestemmelsen om Anmeldelsespligten og om Forpligtelsen til at lade optage Søforklaring ikke skulde gjælde for disse Smaa-fartøier, men at Loven iøvrigt, naar Søforklaringer eller Søforhør blive optagne, skulde bringes til Anvendelse paa disse smaa Fartøier. — Vædringsforslaget under Nr. 15 gaar ud paa, at i fjerde Linie af § 16 skal Ordet „Retten“ forandres til „Abkomsten“. Det har ikke været mig ganske klart, hvad Grunden er til denne Redaktionsændring. Jeg har tænkt mig, at den muligvis var bleven foranlediget ved mine Bemærkninger med Hensyn til det Hensigtsmæssige i, at det blev bestemt til, naar Retten til at gjøre Brug af Næringsabkomsten var frafjænderd Skipperen, Styrmænd eller Mastmesteren, skulde Abkomstdokumenterne fratages Vedkommende, indtil det blev afgjort, hvorvidt han igjen skulde kunne gjøre Brug af Næringsabkomsten. Jeg har tænkt mig, at man mulig har foretaget denne Vædring af Ordet „Retten“ til „Abkomsten“ af denne Grund. Skulde dette være tilsigtet med Vædringen, tror jeg imidlertid ikke, at det ganske vil naas. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at dette Udtryk „Retten“ til at gjøre Brug af Næringsabkomsten“ forekommer paa flere Steder, ikke blot i § 16 men ogsaa i §§ 18, 19 og 20. Naar man retter Ordet til Abkomst paa det ene Sted og ikke paa de andre Steder, er det vistnok meget tvivlsomt, om man derved opnaar, hvad man tilsigter. Jeg skal særlig gjøre opmærksom paa, at i § 19 er dette Ord brugt netop i en lignende Forbindelse. Der tales om at „berøve Noget Retten til at gjøre Brug af sin Næringsabkomst“, og i § 16 tales der om at „fratage ham Retten til at gjøre Brug af sin Næringsabkomst“. Jeg tror, som sagt, at skulde Hensigten med denne Vædring være den, jeg paapegede, vilde den ikke naas. Jeg tror, at enhver Dommer vil gaa ud fra, at Ordet „Abkomst“ i § 16, er brugt i samme Betydning som „Retten“. Ordet Abkomst kan nemlig bruges i to Betydninger, dels i Betydningen Berettigelse dels i Betydningen Abkomstdokument, men man vil vistnok gaa ud fra, at Ordet „Abkomsten“ er brugt tilfældigt for at variere Ordet „Retten“. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at den